

Sedució oriental a la plaça del Rei

Maria del Mar Bonet

Data: 30 de juliol de 1999

Lloc: Plaça del Rei

JORDI BIANCIOTTO

L'anunciat orientalisme de *Nacres*, l'espectacle concebut per la cantautora mallorquina **Maria del Mar Bonet** per a la seva nova cita amb el Festival d'Estiu de Barcelona, va permetre reescollir un temari últimament una mica apartat en els repertoris de la cantant mallorquina. Els seus seguidors tenen sort: no tots els artistes són capaços d'estructurar dos espectacles amb cara i ulls en un mateix any. I no tots els cantants d'aquest país disposen d'un capital compositiu i d'un suport instrumental tan aclaparadors com **Bonet**.

El perfil, diguem-ne, exòtic –amb totes les connotacions etnocèntriques del terme– de *Nacres* es va mostrar tant o més sòlid que l'ideari català valencià balear exposat fa uns mesos a l'Auditori de Barcelona. I és que amb material com el del recordat *Anells d'aigua* a la bateria de sortida, **Maria del Mar Bonet** té mig èxit assegurat. L'altre mig reposa en la seva mateixa presència escènica i vocal –ni rastre, per

Maria del Mar Bonet.

cert, de l'afonia que acaba de tenir– i en l'enlluernadora eficàcia de músics com **Feliu Gasull** i **Javier Mas**. L'ampli marge instrumental de moltes de les cançons escollides va accentuar encara més del que és habitual el seu lluïment.

Tres talls d'*Anells d'aigua* –tema que li dona títol, així com *Tah-tel Yassmina* i *Bir demet Yassen*– van constituir al seu torn tres dels moments culminants d'un concert amb una alta tensió

operativa i fins i tot mística. En aquest últim terreny van encaixar especialment l'aparició del hieràtic *Shyam Sunder*, i una inesperada versió de la densa *Within you without you*, de **George Harrison** –que va incloure al *Sergeant Pepper's* dels **Beatles**–, rebatejada com a *Dintre teu, fora de tu*.

Amb els seus habituals impulsos temperamentals i, al mateix temps, amb la mirada posada en una espiritualitat un pèl esquiva, **Bonet** va jugar amb el factor sorpresa al repescar cançons com *Fora d'es sembrat*, *Inici de campana* i *Cançó de les princeses africanes*, i va presentar també dues partitures de **Gabriel Sopena** –una, *Salònica*, amb aspecte de declaració de principis– que van descongestionar la densitat mística d'alguns fragments del concert.

A la recta final, *Ombra negra* –una altra de les estrenes, amb text de l'escriptora **Rosalía de Castro**–, *Per Hipòcrates*, *Jota marinera* i una dedicatòria al cantant **Manolo García**, que era present entre l'audiència –“**el d'El Último**”, va anunciar– van culminar, ja fora del guió asiaticonord-africà, una proposta amb arguments de sobres per sobreviure més enllà de dues nits a la plaça del Rei.